

Dosarul nr. 2ra-1211/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central – Gh. Balan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna

DECIZIE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Ion Obrijanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Obrijanu, intervenient accesoriu Inspectoratul Teritorial al Muncii împotriva Societății Comerciale „Cezarion-Trans” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea faptului admiterii la muncă în lipsa contractului individual de muncă perfectat în formă scrisă, obligarea perfectării contractului individual de muncă și efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă privind activitatea lui, încasarea plăților salariale și a penalităților pentru neachitarea la timp a acestora, încasarea compensației pentru concediile nefolosite și a penalităților la aceste compensații, încasarea sumei achitate în calitate de contribuții de asigurări sociale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Ion Obrijanu și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată :

La 20 aprilie 2016 Ion Obrijanu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva SC „Cezarion-Trans” SRL, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care a solicitat constatarea faptului că în perioada iunie 2010 - septembrie 2015 a activat la SC „Cezarion-Trans” SRL în funcție de șofer pe rute internaționale, iar în perioada februarie 2012 - septembrie 2015 a activat la societatea menționată, fără perfectarea contractului individual de muncă în formă scrisă, obligarea SC „Cezarion-Trans” SRL să perfecteze

contractul individual de muncă cu Ion Obrijanu pentru perioada februarie 2012 - septembrie 2015 și să efectueze înscrierile în carnetul de muncă privind activitatea la SC „Cezarion-Trans” SRL în perioada menționată, încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL a plăților salariale pentru perioada 01 iunie 2010 - 01 februarie 2012 în mărime de 31 640 lei, pentru perioada 01 februarie 2012 - 09 septembrie 2015 în mărime de 97 415 lei, în total 129 055 lei, a penalităților pentru neachitarea la timp a plăților salariale în mărime de 138 714,25 lei, a compensației pentru concediile nefolosite pentru perioada 01 iunie 2010 - 01 februarie 2012 în mărime de 2 580,60 lei, pentru perioada 01 februarie 2012 - 09 septembrie 2015 în mărime de 8 210,60 lei, a penalităților la compensația pentru concediile nefolosite pentru perioada 01 iunie 2010 - 09 septembrie 2015 în mărime de 11 523,90 lei, a sumei de 17 000 lei încasată ilegal în perioada 01 iunie 2010 – 01 februarie 2012 cu titlu de contribuții de asigurări sociale, a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4 138,95 lei, formată din 3 000 lei cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, suma de 680 lei pentru efectuarea expertizei, 300 lei pentru duplicatele a 6 bonuri de plată de la bancă, 110 lei pentru certificatul de la Camera Înregistrării de Stat, 48,95 lei pentru scrisorile recomandate. (f.d. 117-120, 168-171, 184-187, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în perioada 15 iunie 2010 - februarie 2012, în temeiul contractului individual de muncă nr. 30, încheiat la 17 iunie 2010, a activat la SC „Cezarion-Trans” SRL în funcție de șofer pe rute internaționale cu salariul lunar de 1 683 lei și concediul anual de odihnă de 28 zile, pe care nu l-a primit, precum și nu a beneficiat de aceste concedii, dimpotrivă, achita lunar angajatorului suma de 850 lei pentru defalcările convenite la impozitul pe venit și contribuțiile de asigurări sociale și medicale.

A menționat că a fost concediat, în temeiul art. 85 alin. (1) Codul muncii, prin ordinul nr. 61-E din 01 februarie 2012, însă, și după aceasta au continuat raporturile de muncă cu SC „Cezarion-Trans” SRL până în luna septembrie 2015, motiv din care, în temeiul art. 58 alin. (3) Codul muncii, societatea este obligată să perfecteze un contract individual de muncă și să-i efectueze înscrierile respective în carnetul de muncă, precum și să-i achite salariul lunar pentru perioada 01 februarie 2012 - 09 septembrie 2015 nu mai mic decât salariul minim garantat și să-i fie achitată compensația pentru concediul anual de odihnă nefolosit pentru perioada 01 iunie 2010 - 09 septembrie 2015.

A susținut că SC „Cezarion-Trans” SRL urmează să-i achite penalități pentru neachitarea la timp a plăților salariale și a compensației pentru concediile de odihnă nefolosite. A mai indicat reclamantul că, societatea pârâtă urmează să-i achite suma de 17 000 lei, încasată ilegal de la el în perioada de la 01 iunie 2010 până la 01 februarie 2012 în calitate de contribuții de asigurări sociale.

Reclamantul consideră că prin neeliberarea de către SC „Cezarion-Trans” SRL a carnetului de muncă în termen și beneficiind de munca prestată de către el ilegal, fără a încheia contractul de muncă, ultima i-a cauzat și un prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins ca fiind tardivă și neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Obrijanu, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii

împotriva SC „Cezarion-Trans” SRL cu privire la constatarea faptului admiterii la muncă în lipsa contractului individual de muncă perfectat în formă scrisă, obligarea perfectării contractului individual de muncă și efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă privind activitatea lui, încasarea plăților salariale și a penalităților pentru neachitarea la timp a acestora, încasarea compensației pentru concediile nefolosite și a penalităților la aceste compensații, încasarea sumei achitate în calitate de contribuții de asigurări sociale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 235, 238-243, vol. I)

Prin decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ion Obrijanu și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central. (f.d. 41, 42-47, vol. II)

Prin decizia din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Ion Obrijanu. S-a casat decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Obrijanu, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii împotriva SC „Cezarion-Trans” SRL cu privire la constatarea faptului admiterii la muncă în lipsa contractului individual de muncă perfectat în formă scrisă, obligarea perfectării contractului individual de muncă și efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă privind activitatea lui, încasarea plăților salariale și a penalităților pentru neachitarea la timp a acestora, încasarea compensației pentru concediile nefolosite și a penalităților la aceste compensații, încasarea sumei achitate în calitate de contribuții de asigurări sociale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău de un alt complet de judecată. (f.d. 74-83, vol. II)

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 30 ianuarie 2019 a respins apelul declarat de către Ion Obrijanu și a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, motivând că corect instanța de fond a respins o parte din pretenții ca fiind tardive, depuse peste termenul de 3 luni stabilit în art. 355 Codul Muncii, iar pretențiile pecuniare ca fiind neîntemeiate. (f.d. 134, 135-145, vol. II)

La 19 aprilie 2019 Ion Obrijanu a declarat recurs, care a fost completat prin cererea din 25 iunie 2019.

Instanța de recurs a constatat că recursul a fost depus în termen. Concluzia respectivă este succedată de următoarele argumente.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 30 ianuarie 2019, a publicat-o pe pagina web a instanței la 26 februarie 2019.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 2002 din 21 februarie 2019 instanța de apel a expediat recurentului copia deciziei, dar date la dosar, care ar confirma recepționarea copiei deciziei, lipsesc.

În condițiile constatate, recursul depus la data de 19 aprilie 2019, se consideră a fi depus în termen.

În cererea de recurs Ion Obrijanu a solicitat casarea hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și a deciziei din 30 ianuarie

2019 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a trimite cauza la rejudecare în prima instanță, pentru a fi posibil de a efectua expertiza grafologică a înscrisurilor efectuate de către Ion Garabajiu, administratorul SC „Cezarion-Trans” SRL, prin care se atestă că Ion Obrijanu a activat în perioada 2012-2015 la societatea sus menționată. (f.d. 150-168, 182-184, vol. II)

Recurentul a mai invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, a fost dată o apreciere eronată a circumstanțelor de fapt ale cauzei și interpretată eronat legea. Instanța de apel a apreciat arbitrar probele prezentate de către reclamant, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului.

Consideră că instanțele de judecată eronat au aplicat termenul de prescripție pretenției privind constatarea faptului că el a activat în întreprinderea SC „Cezarion-Trans” SRL, or despre faptul că întreprinderea a omis să facă mențiunile respective în carnetul de muncă a aflat abia când a primit răspunsul oficial de la întreprindere, prin care era anunțat că date cu privire la activitatea lui în întreprindere în perioada anilor 2010-2015 lipsesc. Recurentul pretinde că nu a omis termenul de prescripție. Indică că în motivarea hotărârilor instanțele inferioare, fără careva probe contrare prezentate de către SC „Cezarion-Trans” SRL, neglijând prevederile art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, au respins probele prezentate de reclamant ca probe nepertinente, fără a motiva de care lege s-au călăuzit la respingerea acestor probe.

La 14 iunie 2019 și la 03 octombrie 2019 SC „Cezarion-Trans” SRL a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de către Ion Obrijanu ca fiind inadmisibil. (f.d. 173-181, vol. II, f.d. 71-81, vol. III)

Prin încheierea din 26 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de către Ion Obrijanu s-a declarat admisibil pentru a fi examinat în fond în ședință publică.

Deși în recurs Ion Obrijanu a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu remiterea cauzei la rejudecare, instanța de recurs, consideră posibil a casa hotărârile cu adoptarea unei noi hotărâri. Această soluție este impusă de prevederile art. 445. Astfel, conform lit. c) alin. (1) art. 445 Cod de procedură civilă instanța de recurs e în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din speță rezultă că această cauză a fost examinată o dată în ordine de recurs și prin decizia din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost remisă la rejudecare. (f.d.72, vol. II)

Remiterea cauzei repetat la rejudecare ar contravine prevederilor art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs, în scopul respectării prevederilor art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă și înlăturării omisiunilor comise de instanțele ierarhic inferioare, a dispus judecarea recursului în ședința publică cu participarea părților.

În cadrul ședinței publice din 04 decembrie 2019 recurentul Ion Obrijanu și avocatul Svetlana Slusarenco au susținut recursul și au solicitat casarea hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și a deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu adoptarea unei soluții asupra litigiului.

Fiind prezent în ședința publică din 04 decembrie 2019 reprezentantul SC „Cezarion-Trans” SRL avocatul Anatolie Șișianu a susținut referința, a menționat că instanțele ierarhic inferioare corect au apreciat situația de fapt și probele prezentate, respingând acțiunea privind drepturile la muncă ca tardivă, iar în partea pretențiilor patrimoniale ca nefondată, a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ion Obrijanu, întemeiat și care urmează să fie admis din considerentele ce preced.

Recapitulând esența litigiului, instanța de recurs menționează următoarele.

Ion Obrijanu este șofer de carieră.

În materialele cauzei se conțin acte care confirmă că el s-a aflat în relații de muncă cu SC „Cezarion-Trans” SRL

La f.d. 6, vol. I se conține copia contractului individual de muncă nr. 30 din 17 iunie 2010, din care rezultă că Ion Obrijanu a fost angajat la locul principal de muncă în calitate de șofer pe un termen nedeterminat cu un salariu lunar de 1683 lei.

Tot din materialele dosarului se observă, că deși Ion Obrijanu avea un contract de muncă pe termen nedeterminat, la 01.03.2011 a depus cerere de eliberare din serviciu din proprie inițiativă (f.d.147, vol. I). Cererea a fost admisă prin ordinul nr. 64 E din 01.02.2011, cu o lună anticipat datei depunerii cererii de demisie (f.d.193, vol. II). Totodată, în ziua depunerii cererii de demisie 01.03.2011, Ion Obrijanu a depus cerere de reangajare la muncă începând cu 01.03.2011, cererea fiind acceptată prin ordinul nr. 10 din 01.03.2011.(f.d. 195, vol. II).

În aceeași consecutivitate Ion Obrijanu a depus cerere de concediere la data de 31.03.2012, cererea fiind aprobată de către administratorul Ion Garabajiu prin semnătură și data aprobării 31.03.2012.(f.d. 145, vol. I)

Necatând la acest fapt, ordinul de eliberare din funcție nr. 39 a fost emis la 01.03.2012, anticipat cu o lună până la depunerea cererii de concediere. (f.d.146, vol.I)

Ion Obrijanu insistă că această logică a acțiunilor angajatorului s-a repetat și în continuare, el fiind reangajat în calitate de șofer de curse internaționale, unde a activat până la 07 septembrie 2015, când în urma unui accident rutier, soldat cu decesul victimei, el a fost reținut, arestat și ulterior condamnat prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 la pedeapsă cu închisoare condiționată cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Eliberându-se din penitenciar și conștientizând că nu mai poate activa ca șofer, a solicitat administrației SC „Cezarion-Trans” SRL să i se elibereze carnetul de muncă pentru a se reangaja la alt loc de muncă, tot odată pretinzând și la achitarea plăților salariale. Observând că în carnetul de muncă lipsesc mențiunile cu privire la activitatea sa în întreprindere în perioada 01.02.2011- 07.09.2015 și primind refuzul administrației cu motivarea că el nu a activat în întreprindere, a formulat în fața instanței de judecată următoarele pretenții:

1) constatarea faptului că în perioada iunie 2010 - septembrie 2015 a activat la SC „Cezarion-Trans” SRL în funcție de șofer pe rute internaționale, iar în perioada februarie 2012 - septembrie 2015 a activat fără a fi perfectat contractul individual de muncă,

2) obligarea SC „Cezarion-Trans” SRL să perfecteze contractul individual de muncă cu Ion Obrijanu pentru perioada februarie 2012 - septembrie 2015,

3) obligarea SC „Cezarion-Trans” SRL să efectueze înscrierile de rigoare în carnetul de muncă, privind activitatea la SC „Cezarion-Trans” SRL în perioada menționată,

4) încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL a plăților salariale pentru perioada 01 iunie 2010 - 01 februarie 2012 în mărime de 31 640 lei, pentru perioada 01 februarie 2012 - 09 septembrie 2015 în mărime de 97 415 lei, în total 129 055 lei,

5) încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL a compensației pentru concediile nefolosite pentru perioada 01 iunie 2010 - 01 februarie 2012 în mărime de 2 580,60 lei, pentru perioada 01 februarie 2012 - 09 septembrie 2015 în mărime de 8 210,60 lei,

6) încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL a penalităților pentru neachitarea la timp a plăților salariale în mărime de 138 714,25 lei, a penalităților la compensația pentru concediile nefolosite pentru perioada 01 iunie 2010 - 09 septembrie 2015 în mărime de 11 523,90 lei,

7) încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL a sumei de 17 000 lei, achitată personal de către Ion Obrijanu în perioada 01 iunie 2010 – 01 februarie 2012 cu titlu de contribuții de asigurări sociale,

8) încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei,

9) compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4 138,95 lei.

Față de pretențiile lui Ion Obrijanu angajatorul SC „Cezarion-Trans” SRL a invocat excepția de tardivitate.

Astfel, anticipat examinării fondului instanța de recurs are sarcina să răspundă la întrebarea dacă pretențiile lui Ion Obrijanu sunt tardive, mai ales că instanța de fond și instanța de apel, fiind investite cu judecarea cauzei, au respins o parte de pretenții ca fiind tardive, invocând că Ion Obrijanu cunoștea despre lipsa contractului individual de muncă, a ordinului de angajare, înscrierii în carnetul de muncă, despre neefectuarea plății drepturilor salariale, compensațiilor pentru concediul nefolosit, dar nu s-a adresat în instanță în termen de 3 luni.

Cu referire la termen, art. 355 Codul Muncii a instituit următoarele reguli:

1) Cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată:

a) în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său;

b) în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Instanța de apel a menționat că constatarea existenței raporturilor de muncă, în calitate de temei al revendicării drepturilor salariale, compensațiilor, penalității și altor plăți de natură pecuniară, în conformitate cu art. 355 Codul Muncii poate fi realizată pe cale judiciară doar în termen de 3 luni din momentul apariției dreptului la acțiune, în cazul dat, din momentul încetării pretinsului raport de muncă.

Instanța de apel a reținut că dreptul lui Ion Obrijanu la acțiune a apărut la data când reclamantul trebuia să afle despre încălcarea dreptului, aceasta fiind 06.09.2015, data când a fost eliberat lui Ion Obrijanu carnetul de muncă de către SC „Cezarion-Trans” SRL.

Consultând calendarul pentru anul 2015, stabilim că data de 06 septembrie 2015 este zi de duminică, zi nelucrătoare.

Potrivit sentinței emise de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău la data de 07 septembrie 2015 Ion Obrijanu a fost arestat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod Penal și eliberat de sub arest la data condamnării. (f.d. 78, vol. I)

Prin urmare argumentul că lui Ion Obrijanu i s-a înmănat carnetul de muncă la data de 06 septembrie 2015 nu suportă critica de netemeinicie.

În situația respectivă ține de sarcina angajatorului să demonstreze data când a înmănat carnetul de muncă lui Ion Obrijanu, mai ales că acesta în ultimă instanță a declarat că nu-și mai amintește cu certitudine când și în ce condiții a primit carnetul de muncă.

Aici instanța de recurs reține că conform pct. 86 din Regulamentul privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24.12.2007 (abrogată la 01.01.2019) la primirea carnetului de muncă în legătură cu eliberarea, salariatul își pune semnătura în fișa personală și în Registrul de evidență a circulației carnetelor de muncă.

Ion Obrijanu a afirmat că carnetul de muncă i-a fost transmis prin tatăl său, dar nu ține minte la ce dată.

La dosar lipsesc careva probe, care ar confirma data înmânării carnetului de muncă lui Ion Obrijanu.

Fiind chestionat în cadrul ședinței publice, reprezentantul SC „Cezarion-Trans” SRL avocatul Anatolie Șișianu a recunoscut că administrația nu deține nici un înscris, care ar atesta data înmânării carnetului de muncă lui Ion Obrijanu.

Unicul înscris, de la care ar porni calcularea termenului este scrisoarea SC „Cezarion-Trans” SRL din 19.03.2016 sub nr. 024Lt, prin care administrația comunică că ulterior desfacerii contractului de muncă din 01.02.2011 Ion Obrijanu nu a mai întreținut relații de muncă cu SC „Cezarion-Trans” SRL. (f.d.18, vol.I)

Astfel, data de 19.03.2016 este data la care Ion Obrijanu a aflat că angajatorul nu recunoaște raportul de muncă în perioada anilor 2012-2015.

Ion Obrijanu, considerând că i se încalcă dreptul la muncă, la 20.04.2016, în termen, a depus acțiune în instanța de judecată.

Astfel, argumentul angajatorului privind tardivitatea acțiunii se respinge ca nefondat.

Cu referire la fondul cauzei instanța de recurs menționează următoarele.

Pretenția lui Ion Obrijanu privind constatarea faptului că în perioada iunie 2010 - septembrie 2015 a activat la SC „Cezarion-Trans” SRL în funcție de șofer pe rute internaționale, iar în perioada februarie 2012 - septembrie 2015 a activat fără a fi perfectat contractul individual de muncă în formă scrisă, este întemeiată în parte.

Instanța judecătorească poate constata un fapt juridic în condițiile când acesta generează, în virtutea legii, următoarele efecte juridice: apariția, modificarea sau încetarea unor drepturi personale sau patrimoniale ale petiționarului, iar persoana nu are o altă posibilitate de a obține sau de a restabili documentele care ar certifica faptul juridic a cărui constatare o solicită.

Pentru perioada iunie 2010-februarie 2012 nu este necesar a constata prin hotărâre judecătorească faptul că Ion Obrijanu a activat la SC „Cezarion-Trans” SRL, or acest fapt este confirmat prin contractul individual de muncă nr. 30 din 17 iunie 2010 (f.d. 6, vol. I), prin ordinul nr. 64 E din 01.02.2011 privind eliberarea lui Ion Obrijanu din funcție, prin ordinul nr. 10 din 01.03.2011 privind reangajarea la muncă (f.d. 195, vol. II), prin ordinul de eliberare din funcție nr. 39 din 01.03.2012, dar și prin extrasul din contul personal al lui Ion Obrijanu la CNAS, din care rezultă că în perioada 01.06.2010-29.02.2012 au fost transferate contribuțiile sociale de către angajator SC „Cezarion-Trans” SRL. (f.d.7-8, vol.I)

Totodată, instanța observă că cerința lui Ion Obrijanu privind constatarea faptului că el a activat în cadrul SC „Cezarion-Trans” SRL în calitate de șofer în perioada 01.03.2012- 07.09.2015 este întemeiată, deși angajatorul nu recunoaște acest fapt, nu deține careva înscrisuri privind reangajarea reclamantului în perioada respectivă, nu a achitat în fondul social contribuțiile respective.

În conformitate cu art. 58 alin. (3) Codul muncii în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului.

Legiuitorul a obligat salariatul de a demonstra că a fost admis la muncă, fără întocmirea în scris a contractului individual de muncă.

Instanța de recurs menționează că pentru a demonstra că Ion Obrijanu a activat la SC „Cezarion-Trans” SRL în calitate de șofer pe rute internaționale Departamentul Poliției de Frontieră, la solicitarea reclamantului-recurent, a eliberat extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, privind traversarea frontierei de stat prin punctele de trecere controlate de autoritățile oficiale ale Republicii Moldova de către Ion Obrijanu în perioada 04.11.2011-01.11.2016. Astfel, prin extrasul menționat supra se atestă că Ion Obrijanu în

perioada 11.11.2011-01.02.2016 a traversat regulat frontiera de stat, prin punctul de trecere Leușeni. (f.d. 65-67, vol. I)

Prin scrisoarea nr. 35/7-4-6363 din 21.08.2017 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a expediat în adresa primei instanțe, la solicitarea din 09.08.2017, extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, privind traversarea frontierei de stat, din punctele de trecere controlate de autoritățile oficiale ale Republicii Moldova de către Ion Obrijanu cu mijloacele de transport de tonaj mare în perioada 18.08.2012-30.09.2015 cu automobilele care aparțin SC „Cezarion-Trans” SRL de model Mercedes cu nr. de înmatriculare XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX. (f.d. 178-182, vol. I)

Ion Obrijanu a achitat serviciile vamale și plata pentru serviciile de măsurări și cântar, traversând frontiera Republicii Moldova cu camionul XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX și remorca cu nr. XXXXX, care aparțineau SC „Cezarion-Trans” SRL, prin bonurile de plată nr. 1926996 din 02.01.2013, ordinul de încasare a numerarului nr. 88210230 din 18.10.2014, bonul de plată nr. 16525324 din 18.10.2014, ordinul de încasare a numerarului nr. 94154366 din 01.01.2015, bon de plată nr. 17232177 din 01.01.2015, ordinul de încasare a numerarului nr. 94573761 din 11.01.2015, bon de plată nr. 17301570 din 11.01.2015, ordin de încasare a numerarului nr. 96374760 din 30.01.2015, bon de plată nr. 17447450 din 30.01.2015, ordin de încasare a numerarului nr. 98213187 din 21.02.2015, bon de plată nr. 17630153 din 21.02.2015. (f.d. 84-94, vol. I)

De asemenea, prin certificatul de înmatriculare auto se confirmă că camionul XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX este înregistrat pe numele SC „Cezarion-Trans” SRL. (f.d. 188, vol. I, verso)

Totodată, prin scrisorile înregistrate la 26.12.2012 și 31.07.2015 se atestă că SC „Cezarion-Trans” SRL a îndreptat la cursuri de instruire „ADR conducător auto pentru transporturi de mărfuri periculoase”, în urma căruia Ion Obrijanu a frecventat cursurile de instruire în perioadele 20 decembrie-28 decembrie 2012 și 28 iulie-31 iulie 2015 și a obținut Certificatele ADR pentru transportul mărfurilor periculoase cu nr. 022160252, valabil până la 28 decembrie 2014 și nr. 00006490 valabil până la 30 iulie 2018, fapt demonstrat prin comunicarea Centrului de instruire a personalului pentru transporturi internaționale nr. 16/159 din 06.04.2016. Totodată, s-a indicat că cheltuielile pentru instruire în ambele perioade au fost suportate de către SC „Cezarion-Trans” SRL.

Instanța de recurs nu poate reține argumentul SC „Cezarion-Trans” SRL, precum că din 01 martie 2012 Ion Obrijanu nu mai lucrează în calitate de șofer pe rute internaționale, ori pârâtul nu a prezentat instanțelor de judecată probe concludente, care ar demonstra contrariul.

Probele, prezente în materialele dosarului și analizate de către instanța de recurs, confirmă că Ion Obrijanu, după concediere, din propria dorință, a prelungit să-și îndeplinească atribuțiile sale de șofer pe rute internaționale cu camioanele înregistrate pe numele firmei SC „Cezarion-Trans” SRL.

Constatarea prin hotărâre judecătorească a faptului că în perioada 01.03.2012 – 07.09.2015 Ion Obrijanu a activat în cadrul SC „Cezarion-Trans” SRL în calitate

de șofer nu necesită obligarea angajatorului să perfecteze contractul individual de muncă în condițiile când acesta s-a consumat anticipat adresării în instanță.

Soluționând pretenția lui Ion Obrijanu privind obligarea SC „Cezarion-Trans” SRL să efectueze înscrierile în carnetul de muncă privind activitatea la SC „Cezarion-Trans” SRL în perioada menționată, instanța de recurs o consideră întemeiată și care urmează a fi admisă.

Din cercetarea în cadrul ședinței publice a originalului carnetului de muncă s-a constatat că ultima mențiune despre activitatea lui Ion Obrijanu în cadrul SC „Cezarion-Trans” SRL datează cu 01.02.2011, când s-a făcut mențiunea că este eliberat prin ordinul nr. 61-E din 01.02.2011 conform art. 85 pct. (1) Codul Muncii.

Aici instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 66 Codul muncii (în vigoare la momentul adresării cu acțiune în instanță) carnetele de muncă se țin pentru toți salariații care lucrează în unitate mai mult de 5 zile. (2) În carnetele de muncă se înscriu datele cu privire la salariat, la activitatea lui de muncă, la salariu și la stimulările pentru succesele realizate în unitate. Sancțiunile disciplinare nu se înscriu în carnetul de muncă. (3) Înscrierile cu privire la motivele încetării contractului individual de muncă se efectuează în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare, indicându-se articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege. (4) În cazul încetării contractului individual de muncă din inițiativa salariatului, pentru motive de care legislația leagă posibilitatea acordării unor înlesniri și avantaje, înscrierea cu privire la încetarea contractului individual de muncă se efectuează cu indicarea acestor motive. (5) La încetarea contractului individual de muncă, carnetul de muncă se restituie salariatului în ziua eliberării din serviciu. (6) Modul de completare, păstrare și evidență a carnetelor de muncă este stabilit de Guvern.

Instanța de recurs constată că Ion Obrijanu deține carnet de muncă, care a fost completat, păstrat și ținut la evidență conform Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24.12.2007 de către angajatorul SC „Cezarion-Trans” SRL.

Prin Legea nr. 123 din 07.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative art. 66 din Codul muncii a fost abrogat.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 426 din 15.05.2018 cu privire la unele aspecte ce țin de evidența stagiului de muncă și la abrogarea Hotărârii Guvernului nr.1449 din 24 decembrie 2007, la data de 01 ianuarie 2019 a fost abrogată Hotărârea Guvernului nr.1449 din 24 decembrie 2007.

Conform pct. 2 din Hotărârea sus menționată conducătorii întreprinderilor, organizațiilor și instituțiilor, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, vor înmâna salariaților sau reprezentanților acestora, sub semnătură, carnetele de muncă până la data de 28 decembrie 2018. Până la înmânarea carnetului de muncă, angajatorul va face ultima înscriere în acesta privind funcția deținută. În pct. 3 se indică că înscrierile în carnetele de muncă efectuate până la 01 ianuarie 2019 își păstrează valabilitatea și pot fi utilizate la necesitate.

Completerea conturilor personale de asigurări sociale cu informația privind stagiul de muncă realizat se va efectua din 01 ianuarie 2019 din informația

prezentată de către angajator din fondul retribuirii muncii, sumele calculate și transferate de către agentul economic la CNAS.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție referitor la pretenția cu privire la efectuarea înscrierilor de rigoare în carnetul de muncă în perioada februarie 2011-septembrie 2015 o consideră întemeiată și care urmează a fi admisă, ori normele legale, care obliga angajatorul să dețină, completeze și să ducă evidența carnetului de muncă a angajatului îl obligă pe angajator să efectueze înscrieri până la data înmânării carnetelor de muncă, care este 28.12.2018.

Una din pretențiile lui Ion Obrijanu o constituie plățile salariale și compensația pentru concediile anuale.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) Codul muncii orice salariat are dreptul la un salariu minim garantat.

Art. 135 alin. (2) Codul muncii indică că formele și condițiile de salarizare, precum și mărimea salariilor în unitățile cu autonomie financiară, se stabilesc prin negocieri colective sau, după caz, individuale între angajator și salariați sau reprezentanții acestora, în funcție de posibilitățile financiare ale angajatorilor și se fixează în contractele colective și în cele individuale de muncă.

Conform art. 143 alin. (1) lit. a) Codul muncii dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze până în ziua eliberării din serviciu – în ziua eliberării.

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă pentru perioada concediului de odihnă anual, salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu care nu poate fi mai mică decât valoarea salariului mediu lunar pentru perioada respectivă. Art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă indică că în caz de suspendare (art. 76 lit. e) și m), art. 77 lit. d) și e) și art. 78 alin. (1) lit. a) și d)) sau încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Ion Obrijanu în acțiunea sa a invocat că pentru activitatea care a desfășurat-o la societate nu a primit leafa stipulată în contractul individual de muncă și nici compensațiile pentru concediile nefolosite.

Reprezentantul SC „Cezarion-Trans” SRL a confirmat în cadrul ședinței publice în instanța de recurs că nu a achitat salariu sau compensații pentru concediu lui Ion Obrijanu pe motiv că acesta începând cu anul 2012 nu a activat în întreprindere.

Instanța de recurs subliniază că aceste pretenții sunt subsecvente pretenției de constatare a relațiilor de muncă cu pârâtul.

Totodată la soluționarea acestor pretenții instanța se va conduce de prevederile art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, potrivit cărora cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: b) în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Din conținutul normei citate reiese cert că pentru soluționarea litigiului cu privire la încasarea salariului, a indemnizației de concediu, a penalității de întârziere și a sumei contribuției de asigurări sociale, Ion Obrijanu urma să se adreseze în instanța de judecată în termen de trei ani de la data încălcării acestui drept.

Reprezentantul SC „Cezarion-Trans” SRL a invocat excepția de tardivitate și față de aceste pretenții.

Astfel, instanța de recurs va aplica termenul de prescripție asupra pretențiilor ce exced termenul de 3 ani la data depunerii acțiunii.

Acțiunea fiind depusă la 20 aprilie 2016, plățile salariale și compensațiile pentru concedii vor fi calculate pentru perioada 20.04.2013 - 20.04.2016.

Pentru calculul salariului instanța de recurs se va conduce de contractul individual de muncă nr. 30 la 17 iunie 2010, conform căruia salariatul beneficiază de un salariu în mărime de 1683 lei lunar și un concediu anual plătit de 28 zile calendaristice.

Acest salariu nu este mai mic decât salariul minim stabilit de Hotărârea Guvernului nr. 165 din 09.03.2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real pentru perioada 01.05.2013-30.04.2015.

Astfel, instanța de recurs consideră că pentru perioada 20.04.2013-30.04.2015 salariul lui Ion Obrijanu se va calcula din suma de 1683 lei, care a fost stabilită în baza contractului individual de muncă nr. 30 din 17 iunie 2010, încheiat între Ion Obrijanu și SC „Cezarion-Trans” SRL, iar pentru perioada 01.05.2015- 07.09.2015 conform Hotărârii Guvernului nr. 165 din 09.03.2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, care începând cu 01.05.2015 constituie 1900 lei.

Reieșind din situația de drept și de fapt enunțată, Colegiul remarcă că salariul pentru perioada 20.04.2013-30.04.2015 constituie suma de 40 805,63 lei, iar pentru perioada 01.05.2015-07.09.2015 constituie suma de 7909,75 lei, în total 48 715,38 lei, sumă care urmează a fi încasată de la SC „Cezarion-Trans” SRL în beneficiul lui Ion Obrijanu.

În această ordine de idei va fi admisă și pretenția lui Ion Obrijanu privind compensarea indemnizației pentru concediile de odihnă.

Astfel, indemnizația pentru concediile nefolosite în perioada 2013-2015 de către Ion Obrijanu constituie: pentru anul 2013 suma de 1570,52 lei, pentru anul 2014 suma de 1570,52 lei și pentru anul 2015 suma de 1734,60 lei, în total suma de 4875,64 lei.

La achitarea salariului și indemnizației de concediu, angajatorul va deduce din aceste plăți contribuțiile de asigurări sociale și medicale cât și impozitul pe venit.

Această obligație a angajatorului rezultă din prevederile art. 10 Codul Muncii, art. 88 Cod Fiscal.

Conform art. 10 alin. (1) lit. o) Codul muncii angajatorul are dreptul să efectueze asigurarea socială și medicală obligatorie a salariaților în modul prevăzut de legislația în vigoare.

Art. 88 alin. (1) Cod Fiscal indică că fiecare angajator care plătește lucrătorului salariu (inclusiv primele și facilitățile acordate) este obligat să

calculeze, ținând cont de scutirile solicitate de angajat și de deduceri și să rețină din aceste plăți un impozit, determinat conform modului stabilit de Guvern.

Reieșind din faptul că angajatorul nu a achitat angajatului salariul cuvenit și nici indemnizațiile de concediu, nefolosite pentru perioada 20 aprilie 2013-07 septembrie 2015, respectiv nu a calculat, nu a reținut și nu a achitat impozitul pe venit, contribuții de asigurări sociale și medicale din veniturile salariale în beneficiul statului, Colegiul lărgit consideră că urmează a fi admisă pretenția lui Ion Obrijanu și a obliga SC „Cezarion-Trans” SRL din sumele salariului și a indemnizației de concediu încasat de a calcula, achita impozitul pe venit, contribuții de asigurări sociale și medicale în beneficiul statului conform modului stabilit de Guvern.

Referitor la pretenția privind încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL în beneficiul lui Ion Obrijanu a contribuțiilor de asigurări sociale și medicale pentru perioada anilor 2010-2012 în sumă de 17 000 lei instanța de recurs o consideră tardivă.

Cu referire la pretenția lui Ion Obrijanu privind încasarea de la SC „Cezarion-Trans” SRL a penalităților pentru neachitarea la timp a plăților salariale în mărime de 138 714,25 lei, a penalităților pentru neachitarea la termen a compensației pentru concediile nefolosite pentru perioada 01 iunie 2010 - 07 septembrie 2015 în mărime de 11 523,90 lei, instanța de recurs o consideră neîntemeiată

În conformitate cu art. 330 alin. (2) , în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Prin prisma normei sus-citate instanța de recurs menționează că pretenția lui Ion Obrijanu cu privire la calcularea penalității pentru neachitarea la timp a salariului și a compensației este neîntemeiată, ori între părți a existat un litigiu privind raporturile de muncă, care este tranșat prin prezenta hotărâre. În atare circumstanțe penalități nu pot fi calculate.

Ion Obrijanu a solicitat repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, motivând că prin acțiunile SC „Cezarion-Trans” SRL i s-a adus frustrări emoționale.

În conformitate cu art. 329 alin. (1) Codul Muncii angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Colegiul lărgit consideră posibil a admite parțial această pretenție și a încasa un quantum de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral, ori acțiunile SC „Cezarion-

Trans” SRL au condus la încălcarea drepturilor reclamantului la muncă, el având suferințe emoționale.

Ion Obrijanu, prin prima art. 94 și 96 Cod de procedură civilă a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4 138,95 lei, formată din 3 000 de lei cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, suma de 680 lei pentru efectuarea expertizei, 300 lei pentru duplicatele a 6 bonuri de plată de la bancă, 110 lei pentru certificatul de la Camera Înregistrării de Stat, 48,95 lei pentru scrisorile recomandate.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Instanța de recurs constată că Ion Obrijanu a solicitat încasarea sumei de 680 lei pentru efectuarea expertizei confirmată prin ordinul de încasare a numerarului nr. VJD1-4100 din 10.02.2017, 300 lei pentru duplicatele a 6 bonuri de plată de la bancă confirmată prin ordinul de încasare a numerarului nr. 4 din 27.12.2016, 110 lei pentru certificatul de la Camera Înregistrării de Stat confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr. JTG8-1100 din 13.04.2016, 48,95 lei pentru scrisorile recomandate confirmate prin chitanțele poștale, în sumă totală de 1138,95 lei, care urmează a fi admisă. (f.d. 121-128, vol. I)

Ion Obrijanu în temeiul art. 85 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă este scutit de la plata taxei de stat la înaintarea acțiunii de reintegrare în serviciu, de revendicare a sumelor de retribuire a muncii și în alte revendicări legate de raporturile de muncă.

Instanța de recurs, a considerat că urmează a fi încasată taxa de stat în bugetul statului din contul SC „Cezarion-Trans” SRL din pretențiile admise, care constituie 1707,73 lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Potrivit pct. 16 al Recomandării privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobat prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților din RM, pentru probarea cheltuielilor suportate și prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea, care pretinde compensarea cheltuielilor, a dovedii achitarea onorariilor avocaților, lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora.

În speță, instanța de recurs constată că Ion Obrijanu a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei și a prezentat bonul de plată Seria YL nr. 456962 din 06.06.2016 (f.d. 63, vol. I).

Astfel, pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei, urmează a fi admisă.

În concluzie, instanța de recurs relevă că în cadrul judecării cauzei, instanțele de judecată ierarhic inferioare au creat participanților la proces condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea între părți a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, având în vedere faptul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat eronat normele de drept la calcularea începerii curgerii termenului de adresare a lui Ion Obrijanu cu acțiune privind încălcarea dreptului de a munci legal în baza unui contract de muncă, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de admitere a recursului, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond și de a emite o nouă hotărâre, prin care a admite parțial pretențiile înaintate de către Ion Obrijanu.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă Colegiul Civil, comercial și de contencios lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Ion Obrijanu.

Se casează decizia din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Obrijanu, intervenient accesoriu Inspectoratul Teritorial al Muncii împotriva Societății Comerciale „Cezarion-Trans” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea faptului admiterii la muncă în lipsa contractului individual de muncă perfectat în formă scrisă, obligarea perfectării contractului individual de muncă și efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă privind activitatea lui, încasarea plăților salariale și a penalităților pentru neachitarea la timp a acestora, încasarea compensației pentru concediile nefolosite și a penalităților la aceste compensații, încasarea sumei achitate în calitate de contribuții de asigurări sociale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată și se emite o nouă hotărâre.

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Obrijanu, intervenient accesoriu Inspectoratul Teritorial al Muncii împotriva Societății Comerciale „Cezarion-Trans” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea faptului admiterii la muncă în lipsa contractului individual de muncă perfectat în formă scrisă, obligarea perfectării contractului individual de muncă și efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă privind activitatea lui, încasarea plăților salariale și a penalităților pentru neachitarea la timp a acestora, încasarea compensației pentru concediile nefolosite și a penalităților la aceste compensații, încasarea sumei achitate în calitate de contribuții de asigurări sociale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se constată faptul că în perioada 01 martie 2012-07 septembrie 2015 Ion Obrijanu a activat în cadrul SC „Cezarion-Trans” SRL în funcția de șofer pe rute internaționale.

Se obligă SC „Cezarion-Trans” SRL să efectueze înscrierile în carnetul de muncă a lui Ion Obrijanu cu privire la îndeplinirea activității de muncă, la salariu și la stimulările pentru succesele realizate în unitate în perioada 01 martie 2012-07 septembrie 2015.

Se încasează din contul SC „Cezarion-Trans” SRL în beneficiul lui Ion Obrijanu plățile salariale calculate pentru perioada 20.04.2013-07.09.2015 în sumă totală de 48 715,38 lei (patruzeci și opt mii șapte sute cincisprezece lei, 38 bani).

Se încasează din contul SC „Cazarion-Trans” SRL în beneficiul lui Ion Obrijanu indemnizații pentru concediul nefolosit în perioada 20.04.2013-07.09.2015 în sumă de 4875,64 lei (patru mii opt sute șaptezeci și cinci lei, 64 bani).

Se obligă SC „Cezarion-Trans” SRL să calculeze și să achite din salariul și indemnizația de concediu achitate lui Ion Obrijanu impozitul pe venit, contribuțiile de asigurări sociale și medicale în beneficiul statului.

Se încasează din contul SC „Cezarion-Trans” SRL în beneficiul lui Ion Obrijanu prejudiciul moral în mărime de 2000 lei (două mii lei).

Se încasează din contul SC „Cezarion-Trans” SRL în beneficiul lui Ion Obrijanu suma de 3000 lei (trei mii lei) cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și suma de 1138,95 lei (una mie una sută treizeci și opt lei, 95 bani) cu titlu de cheltuieli de judecată.

Se încasează din contul SC „Cezarion-Trans” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1707,73 lei (una mie șapte sute șapte lei, 73 bani).

În rest, cerințele lui Ion Obrijanu cu privire la perfectarea și încheierea contractului individual de muncă cu SC „Cezarion-Trans” SRL pentru perioada 01 martie 2012-09 septembrie 2015, încasarea penalității pentru neachitarea salariului și a indemnizațiilor pentru concediile nefolosite se resping ca fiind neîntemeiate, iar cerințele lui Ion Obrijanu cu privire la încasarea plăților salariale, a indemnizației de concediu pentru perioada 17 iunie 2010-19 aprilie 2013, a sumei de 17 000 lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale achitate pentru perioada iunie 2010-februarie 2012 se resping ca fiind tardive.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas